

Skrytets international

Alla organisationer skryter då och då, särskilt vid bemärkelsedagar och jubileer. Men de moraliska upprustarna intar en särställning; nästan hela deras propaganda består av skryt, skryt med de märkliga ting de gjort, de högt uppsatta människor de vunnit för rörelsen eller åtminstone skakat hand med, de utmärkelser de fått. Och detta skryt är grovt och ovederhäftigt i en grad som knappast har motstycken inom andra rörelser; man går så långt att citat stympas och förfalskas och att av organisationen i en tidning införda annonser åberopas som bevis på vederbörande tidnings uppfattning.

De senaste publikationerna är goda exempel på hur dessa figurer, som uppträder som specialister på ärlighet, går till väga för att imponera på tanklösa och okunniga. "Moralische Aufrüstung" den 13 juli är till 90 procent rent skryt. På första sidan artikel och stort fotografi: dr Buchman har fått en filippinsk orden. Sedan följer en rad andra liknande notiser: Ceylons nuvarande och förutvarande premiärministrar har ätit lunch hos Buchman, Buchman har fått en present från Burma osv. Vidare rapporter om att "svarta och vita ena sitt land" (Sydafrika) genom MRA, att arbetsfreden är tryggad i Guatemala på grund av MRA:s ingripande, att MRA vunnit arbetarna i Ruhr; det antyds att 60 miljoner organiserade arbetare står

bakom en av MRA ordnad konferens. Propagandachefen Peter Howard deklarerar i en artikel att mänskligheten måste välja mellan kommunism och moralisk upprustning — något tredje gives inte. I en särskild broschyr skryter Buchman med sina egna prestationer; han har bland annat enat de politiska partierna i Japan och betvingat statsmän, generaler och andra märkvärdigheter runt hela världen. Chiang Kai-shek förklarade exempelvis vid Buchmans besök på Formosa: "Detta (MRA) är den värdefullaste form av hjälp som man kan sända oss."

Denna otroliga dravelpropaganda lyckas tydligen inte så illa: folk får föreställningen att det är något förnämt med MRA; på Formosa eller i Nigeria tror man kanske på skrytet från Stockholm eller London, och vice versa. Propagandachefens totala hänsynslöshet är sedan länge väl bestyrkt. Howard var tidigare anställd i Beaverbrookpressen och har med stolthet berättat om de gemenheter han där begick. Han skriver att han på Beaverbrooks uppdrag systematiskt förföljde de personer som chefen av något skäl ville hämnas på. "Om jag hörde att någon kritiserat min arbetsgivare eller min tidning, kunde jag vänta i veckor eller månader tills ögonblicket kom att kasta mig över offret och ta hämnd." Howards verksamhet som moralisk upprustare står på samma plan.